

סולם שקצהו עיוור

*

אני מסתכל על סלם שקצהו חסר
אני מסתכל על סלם שקצהו נקטע
אני מסתכל על סלם שקצהו עור
אני מסתכל על סלם שקצהו מטה

הדלת הזו צהבה ויש שמה כתם
בדלת הזאת יש חלון, לא חריר הצצה
הדלת הזאת מסתובבת כמו חדר עם אטם
הדלת הזאת צהבה כמו חלמון של ביצה

שעת ערב, אני מטפס מעלות אל הדלת
לדפק? לא לדפק? אפתח בעצמי כמדמה
ארגיע עצמי כשאפתח, בל תאחו בי בהלת –
לאיש לא קרה שום דבר, רק הרדיו הומה

הדלת הזאת אדמה וזולגת בערב
בדלת הזאת אעבר לנכני החרבה
הדלת הזאת מסתובבת כלהט החרב
הדלת הזאת מרגיעה כאמרה נבוכה.

עובר יֵלֵד על אופניו ומסלולו מזדהר
 צוֹלֵף הָאֵוִיר בו דְּבָרִים שְׁעֵינִי אֵינֶן מְבִינֹת
 מִחֵר הוּא יְקוּם לִיקוּם מְקַפֵּל, חֲמֻצְמִץ
 הוּא נִסֵּע בְּמֵהִירוֹת וְחֵלֶף על פְּנֵי חֲצֵרוֹת יְדוּעוֹת

מָה יְדוּע? תְּנוּעָה מִחֲלוֹן. תְּנוּעַת הַחֲלוֹן
 תָּרִיס, חֲלוֹן. לֹא יְדוּע שְׁיֵש פֶּה מִחֲסוּם,
 שְׁיֵש פֶּה אֲסוּר בְּהַחֲלֵט, אֲז עוֹקְפִים אֶת הָאֶלֶם,
 תַּעֲקֹף אֶת זֶה בְּלִי תְּנוּעָה קִיצוֹנִית שֶׁל סִיּוּם.

קְפוּץ הַפֶּה. אֵינן פֶּה שׁוּם דְּבָר טְרַנְסְצַנְדֵּנְטִי,
 שֶׁן אַחַת נּוֹקֶשֶׁת בְּשֵׁאוֹל תַּחֲתִיּוֹת – לְעֵינֶיךָ
 מָה מְנִיעַ עַל הַפְּדָלִים? מָה
 עַל הַפְּסֵא –
 נִחְבֵּט יַמְהַכְּבִישׁ שְׁעוֹד מְעַט
 יִפְגְּשׁוּ הַבְּרַכִּים

הַזֶּהר הַזֶּה, שֶׁל טֵהָר מִחֲלֵט אָבֵל מְקַעֵקַע
 כִּךְ זֶה יִהְיֶה לְתַמִּיד, אֶהוּבָה מְתוֹקָה, מְתוֹקָה